

23. | סדרי חוואי בחרגא

(א) חואן ווּרְטָה וְסַדָּה

(ב) וְרִזְבָּתָה וְעֵדָה וְעֵמֶק

(ג) וְוַתְּרָה וְאַרְתָּה (אתהך וְתַּרְתָּה)

(ד) וְרִזְבָּתָה וְצַדְקוֹן וְעַמְּפָדָה

(ה) וְרִזְבָּתָה וְרִזְבָּתָה (תַּרְתָּה)

(ו) קְרִיבָה הַלְּפִיכָה - תַּרְתָּה. קְרִיבָה

24. וְרִזְבָּתָה וְתַּרְתָּה

ז * שחח ולא בירך כל הלילה (לו) יספר ביום (לו) בלבד

ברכה: ח אם (לה) שכח לברכ באחד מהימים בין יום ראשון לבין שאר ימים (לו). * סופר בשאר ימים (כ) (לו) * בלא ברכה י אבל אם הוא מסופק אם דילג يوم אחר ולא ספר (לה) * יספר בשאר ימים בברכה:

25. וְרִזְבָּתָה וְתַּרְתָּה

ו אםفتح ואמר בא"י אמרה אדרעתא דלימא היום ד' שהוא סבור שהם ד' ונזכר (לו) וסימן בה' והם ה' * או איפכא שם ד' ופתח אדרעתא דלימא ד' (לא) וטענה וסימן בה' (לה) איננו חזוז (וט) וمبرך:

וְרִזְבָּתָה וְתַּרְתָּה (ט)

(לו) אינו חזוז ומברך. הכל מנוסה ממש עליין לא דכטבמל ניטטט אקטיים נ' ואותה ט' יימל לילך עטמי ספער מדין לח"ג לדצערם ניכרמו קצוויל צאום ל' לו' לא' לולס פול צאי ק' גול ציקן כלל יעה, האכל צמיפט מלוי מאעי צצערם ניכחה ידע לא'ה יוס פול עכ"פ נפי קימל יוס טוליטו (עלע) וכטכיעו דנואה נצין נטפוע ממדיך ולצורך קימה נטולא כוון אקטיים להריה יוס הולף ה' גול טומכי (ט) מוק כה' ליזור לפטיטו צ'לו מוש וטפער כה' זונרחה עולא ג'.

26. וְתַּרְתָּה וְאַרְתָּה (ט, כ')

למיינט סקלרו גני עדות מפייסת ול' מפ"כ קיינו צהילמייט צהילין לרהיין לאגאל, חכל נעלדים צלהויזט נ' מותמייס נצלה עדותן נכתב נ' ד', דצטפיר מקלי מפייסת מ' מ' יט' למלך כה' ג', לדוקה לעניין עדות לגילוי מלך נעלמה פול מצ"ס מהני, חכל מ' מ' נעלמה נ' נ' כמיג'ה קליזול, וטילג'ן גזרו כמ"ק צ'נ'ג'ן צ'ליאן נזונ'ה ולטפוע ננרכאה, וטילג'י לנדיס כהו'ו'יתן לפוי המזקונ'יט וטומכס סקלרויז צלהט כבוד מל חמוי בגהון מ' ינק' יוקף מלומיס וממו' הגרהון מ' יטע'י פיק וטאכלי'ו. אך ממו' הגרהון מטלר'ר יטעה בטי' ג', לס' צגס הום סקסיס לדעתי צעיקר סדרין, טערלה הום קיili להיטו מהטזיה נכמיג'ה, כוגן אכ'ו'ן נזח'ת ע"י נכמיג'ה י"ל למאנ'י, י' וו' לדינ'ל צהלי ע"י נכמיג'ה עטה מעטה, וו' מ' למ' טה'י לדינ'ל עכ'ג'.

גם שלחיי' הס' טה'ג'י נצ'ו'ם מוו'י לכמיג'ה כליזול מלמיינט סקלרו גני עדות מפייסת ול' מפיים כמגנס, מטמען לדעטמיה כמיג'ה קליזול דמי, נצ'ר דמ'ו צ'ו'ם ט' יעקב לדמו לר'י' טיח, דמי לו' מיעט'ה לרמונ'ה מפייסת, טו'ה נעלמות מסני מפיים כמגנס מזוס לדעדות רק גילוי מלמה נעלמה פול, ומה לו' ה' נודע ע"י טה'ג'ה לו' ע"י נכמיג'ה, נצ'ר גזר קלים למוריין דגוז'א'כ פול לדוקה מפייסת ול' מפ"כ, מט'ל'כ' נצ'מ'ל מיל' נשלס קיימל סקצ'ל נכמיג'ה לו' כה'ג' עכ'ג' נעל צ'ו'ם ט' יעקב, וכמו כן כמב'ט'ז צ'ו'ם קי' ס'ג'ל נ'ג'י'ה ליה' מעדות, לכמיג'ה מפייסת ול' מפ"כ נג'ול מיניה, נכמיג'ה לכל'ל עי'י'ק. וב'ו'ן צ'קן צ'נ'ג'ן ה'ס כ' מינין קמפל'ה גריין נז'ור ולטפוע ננרכאה, ומ'ג' נט'יטם ל'מ' ל'ק'ל דס'ה

ג) איזון חלון

ו. "ומי שכח במחות כו' אפילו כוון לצאת נראת ולא יצא, וכך אף או כי כתיבה כדיboro דמי זהו כשהכתיביה הוא לגלוות על מחשבת לבו ולא במקומות שהרכיבור הוא המזווה, מידי דהוה אקוחב ק"ש ותפילה דוראי לא יצא, או כתוב בהמ"ז (ועי סי' חוץ סע' יג)".

ד) אמן ואלא

"שו"ע סי' חפט סע' א" רמזו על כל אחד ואחד לספור לעצמו", ובמג"א (סוף סק"ב) "רפסות דמותר לספור בכל לשון ודוקא בלשון שלבין, ואם אינו מבין לשון הקודש וספר בלשון הקודש לא יצא דהא לא ידע Mai קאמר ואין זה ספרה כנ"ל" ע"כ. וככ"כ בא"ר (סק"י) וח"י (סוף סק"ח) ומ"ב (סוף סק"ה) ושו"ע הרב (סע"ג).

ה) קוזץ לפונט פס

ספרה בהרהור, ספרה בכתב

ג. צריך לספור בפיו, ואם ספר בהרהור לא יצא, ונראת דלכתחילה צריך להשמע לאזניו.

האיו

"שו"ע הל' ק"ש (סי' סב סע' ג) "צריך להשמע לאזנו מה שמצויא בפיו ואם לא השמיע לאזנו יצא ובכלכדר שיווציא בשפתיו" ע"כ, ובhalb' בהמ"ז (סי' קפה סע' ב) "צריך שישמע לאזני מה שמצויא בשפתיו ואם לא השמיע לאזניו יצא ובכלכדר שיווציא בשפתיו" ע"כ, ובhalb' ברכת הפירות (סי' זז סע' ג) "צריך להשמע לאזניו ואם לא השמיע לאזניו יצא ובכלכדר שיווציא בשפתיו" ע"כ, והמקור להזה בברכות טו. פלוגתא דר' יהודה ור' יוסי בהקורה את שמע ולא השמיע לאזניו דר' יהודה אומר יצא ור' יוסי אומר לא יצא, ובגמ' (שם ע"ב) אמר ר' דודא בק"ש פלייגי אבל בשאר מוצאות כו"ע מודה דייצה.

והך דבעין לכתחילה להשמע לאזני, בכ"ח (סי' סב ד"ה וצ"ן) ובמ"ג (מי"ש סק"א) כתבו שהוא מדרבנן (וככ"כ בשאגת אר"י (סוף סי' ב), ובמ"ב (סי' סב סק"ז) כתוב "ודעת הרואב"ר הובא בח"י הרשב"א (טו: ר"ה אמר רב יוסוף) דהוא מדרוריתא לכתחילה" ע"כ, והינו דרביה יהודה דריש שמע ישראל דבעין שמיית האzon לכתחילה, ע"ש. ונרא' דמ"ש המ"ב שהוא מה"ת היינו דודא בק"ש דאיכא דרישה דשמע ישראל, אבל בשאר מוצאות מודה שהוא מדרבנן. וכשוו"ת חת"ס (ח"ז סי' יט) שמע קצת שהוא הגדרה ברכיבור, שרכיבור שמשמע לאזניו הוא דיבור מעלי' ובכך מקיים מצוה מן המובחר, ע"ש. ובנידור אמר מ"ר שליט"א דעכ"פ כיון דעתך הספרה בעי דיבור בפיו כמו בהמ"ז וקריאת שמע ושר מריל, א"כ ודאי דלכתחילה צריך להשמע לאזניו, ע"ד.